…29. 1841.

…LISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 9 Maart.

…het honen of beleedigen van den Persoon des Konings.

…j hebben, op het voetspoor der *A. C.* in een … N°., ons gevoelen geuit, omtrent het beginsel, …lk bij den Hoogen Raad schijnt te zijn aan…nen, dat men handelingen eener *openbare magt*, … strafbaar of hatelijk zijn, niet als zóódanig … beoordeelen en signaleren, ten zij men een …s of authentieke acte kan produceren, ten be… van de gegrondheid der telastlegging *dier* …elingen.

…ij wezen op de gevolgen der toepassing van …een beginsel, en hetgeen daarbij van de grond… zou kunnen worden.

…ij willen nu een oogenblik stil staan, bij het …lijks, zoo 't schijnt, door den Hoogen Raad …enomen beginsel, dat wie *der regering* logen…te laste legt, of durft beweren, dat de zoo…e in eene Koninklijke boodschap voorkomt, of … zegt, dat de Hooge Regering de grondwet …ndt, — zich aan hoon en beleediging jegens den …oon des Konings* schuldig maakt, OMDAT BIJ DE …NDWET DE HOOGE REGERING AAN DEN KONING …PGEDRAGEN.

… deze laatste stelling juist?

… art. 72 der gew. grondwet komt wel is waar … ; » de Koning alleen *besluit*": maar dit zegt … ; de Koning alleen *regeert*.

…e eerste zinsnede van dit artikel zegt reeds: …e Koning brengt ter overweging bij den Raad …n State ALLE voorstellen, door hem aan de …taten-Generaal te doen, of door deze aan hem …daan, alsmede ALLE algemeene maatregelen van …wendig bestuur van den Staat en van deszelfs be…ttingen in andere werelddeelen."

…it is nog wel geene directe mede-*regering* van … Raad van State; maar toch eene *stellige ver…ting* aan den Koning opgelegd, om zich door, — …r *de wet* (*) en hunne eer verantwoordelijke …nnen te doen voorlichten: waardoor een gewig…er gevolg verkregen wordt, dan men veelal op…vlakkig veronderstelt; namelijk dit: dat, wan…r in den Staatsraad maar één of twee onaf…kelijke stemmen zijn, welke zich *doen hooren*, — …h de Koning, noch Zijne Ministers immer tot eene …d kunnen overgaan, door welke de grondwet of … wet zou kunnen geschonden worden, zonder …rtegen te zijn gewaarschuwd, en zonder dat, …n ten gevolge, de verantwoordelijkheid van laatst …doelden daardoor aanmerkelijk moet worden ver…ard.

…Art. 74 der gew. grondwet, (art. 75 der O. G.) …t: » De Koning stelt Ministeriële Departementen …n, benoemt derzelver hoofden en ontslaat die naar …elgevallen."

Die benoeming is alzoo niet *facultatief* gelaten: … is *verpligtend* gemaakt: er MOETEN hoofden van …partementen benoemd worden.

En waartoe *moeten* nu die hoofden van departe…nten aanwezig zijn? Om mede *te regeren*, of …*et?* Om uitvoering te geven aan de wetten, be…iten en bevelen, of *niet?* Om iets meer dan …delijke, louter onderdanige en gehoorzamende we…s te zijn, of *niet?*

Art. 78 der gew. grondwet (O. G. art. 76) zegt: » Onverminderd den verderen inhoud van den eed, welken de Koning goedvindt, aan de hoofden van ministeriële departementen en gewone of buitengewone Staatsraden voor te schrijven, wordt hun daarbij opgelegd; *getrouwheid aan de grondwet …e zweren*; — en bij de wet was gezorgd dat, …schonden zij *dezen* eed, zij naar verdiensten konden …straft worden. —

Een Koning nu, welke om te kunnen regeren, …n eenige algemeene daad van regering te kunnen …gen, beperkt is:

1°. door eenen Staatsraad, als *adviserend* lig-chaam, welks leden den eed van getrouwheid aan de grondwet hebben moeten zweren, en welken de grondwet en de wet strafbaar stellen, wanneer zij hunnen eed mogten schenden.

2°. door Hoofden van Departementen, welke *mede regeren*, door *al* of *niet*, (want zij kunnen het ook weigeren, en evenzeer hunne opvolgers,) uitvoering te geven aan koninklijke bevelen, — staande onder denzelfden eed, en onder nog strenger bedreiging der strafwet, dan de leden van den staatsraad, wanneer zij inbreuk maken op de staatsregeling. —

Een Koning, op de voorschrevene wijze in zijne *regering* niet maar alleen *beperkt*, maar ook voor zichzelven en Zijn Huis *gedekt*, — zal men op goeden grond kunnen beweren, dat aan HEM, in *die* positie, DE REGERING (UITSLUITEND DE REGERING, want *dit* is de stelling, en zoo neen, dan gaat zij mank,) bij de grondwet is opgedragen.

Z. M. is *Hoofd*; maakt deel, en een niet ongewigtig deel uit, van *de regering*; en *al* het goede, dat de regering doet, moge tijdgenoot en nakomeling veilig aan HEM en aan HEM ALLEEN dank wijten; want zeker is het, dat HIJ dat *goede* gewild heeft.

Maar het KWADE, het verkeerde, dat tot stand komt, al ware het de wil van den Vorst zelven, DAT heeft het vaderland niet aan HEM te wijten; want de grondwet had Hem *verpligt*, zich door verantwoordelijke dienaren te doen omringen, volgens hunnen eed gehouden, Hem voor te lichten en te weigeren, uitvoering te geven aan bevelen, welke in strijd waren met de grondwet, met de wetten, de regten en ware belangen der natie.

Na dit alles zegge men nu: » door de REGERING » te honen, van schending der grondwet te be» schuldigen, hoont en beleedigt men den PERSOON » DES KONINGS, *omdat de grondwet de Hooge re» gering aan den Koning opdroeg.*"

Wij zeggen, goed rond goed Zeeuwsch: de grondwet deed dit *niet*. Zij opende het ruimste veld aan den Koning, tot verrigting en daarstelling van het GOEDE: zij beperkte Hem binnen zeer enge grenzen, daar, waar Hij het KWADE mogt willen; en waar de dienaren, door welke Hij zich *moest* doen omringen, eerbied hebben voor hunnen afgelegden eed.

» Maar," zegt men, » eene koninklijke BOODSCHAP » is afkomstig van den *Koning-zelven*: de zooda» nige kan men niet voor *logenachtig* verklaren, » zonder den *persoon des Konings* te honen."

Deze stelling zal zóólang onjuist, hoogst gevaarlijk voor de vrijheid, voor de rust van een volk, voor de gelukkige regering van eenen Vorst zelven zijn, zoolang er geene zekerheid bestaat, dat zulk eene boodschap niets bevatten zal, hetwelk voor gegronde tegenspraak, voor tegenbewijs, hetwelk aan de verlichte meerderheid des volks als een zonnestraal in het oog valt, — vatbaar is.

Een wijs, echt *constitutioneel* Vorst zal er steeds verre af blijven, zelfs eene *boodschap*, eene *kabinetsorder*, of *schryven*, voor *Zyne* verantwoording te nemen. Hij weet, dat de natie in het heilige denkbeeld is, dat van *zynen* kant geen *kwaad*, geen *willekeur*, geen *logen* komen kan.

Maar nu, eene koninklijke *boodschap*, eene kabinetsorder bevat *onwaarheid*, beveelt *wetsverkrachting*; en dit kan — zoo klaar als de dag — worden aangetoond.

Vrage nu, (ja wij vragen het aan den Hoogen Raad zelven,) wat zal de natie doen?

Moet zij *zwygen*, zich *onderwerpen*, moeten *zy*, *die het zien*, dat er *onwaarheid* gezegd wordt, dat er *wetsverkrachting* plaats heeft, *zwygen*, *als de visschen*, of eenen vijf-jarigen kerker binnen treden, omdat men zich over iets, wat van den *Vorst-zelven* afkomstig SCHIJNT, niet ongestraft, zoo als de waarheid vordert, mag uitlaten? of zal de natie, zullen hare tolken mogen zeggen? » Dat is » *niet* het werk; *niet* het woord *van den Vorst*, » want deze *kan* geen logentaal, geene wetsver» krachting willen: het is het werk der *regering*, » der mannen; die het Hoofd derzelve omringen, » die mede-regeren, en opdat de regering, aan wel» ker hoofd zich de Vorst bevindt, niet voortga eene » *logenachtige*, eene *wetverkrachtende* regering te » zijn, zullen wij haar waarschuwen, haar teregtwij» zen, haar opmerkzaam maken op den afgrond, » dien zij delft voor eenen Vorst, voor een Huis, » dat, bij eene billijke, eene regtvaardige, eene » grondwettige regering, niet missen *kan*, de har» ten van alle ware en opregte Nederlanders aan » zijne zijde te hebben, en op het Nederlandsche » volk, tot in den alleruitersten nood, veilig te » kunnen rekenen."

En wanneer men het tegendeel niet wel zal kunnen volhouden, evenmin als dat de Koning de *Natie* uitmaakt, of *het Leger*, of den *Staatsraad*, of de *Hervormde gezindheid*, of den *Duitschen bond*, of de *menschheid* zelve, van alle welke Z. M. mede een min of meer gewigtig DEEL uitmaakt; — en wanneer men niet zal durven beweren, dat, wanneer een schrijver iets ten nadeele van deze een of andere gezegd had, hetwelk hij met bewijzen kon staven, hierdoor de *persoon des Konings* zou zijn gehoond of beleedigd, — dan schijnt men ook wel zeer bezwaarlijk tot het besluit te kunnen komen, dat dáár, waar DE REGERING, (tot welke volgens de grondwet *ook* behooren en MOETEN behooren: verantwoordelijke *adviserende* Staatsraden, verantwoordelijke *uitvoerende* hoofden van Departementen,) van schending der grondwet beschuldigd wordt, — dáár het oogmerk of zelfs de mogelijkheid zoude bestaan, om den Koning *persoonlyk* te honen of te beleedigen.

Maar zelfs al wilde de Koning Hoogstdeszelfs boodschappen of *kabinetsbevelen* beschouwen, als persoonlijk alleen van HEM afkomstig, zonder medewerking dergenen, welke volgens de grondwet *moeten* adviseren en uitvoeren, dat is medegeregeerd tot stand gekomen; dan toch, *mag* dit of *kan* dit, *de natie* niet, tenzij eene boodschap niets dan waarheid, niets dan goeds behelze. Hapert er iets aan, dan *mag* de natie niet aannemen, dat dit *persoonlyk* het werk des Konings zij; zij *moet* aannemen, dat anderen het gedaan hebben, om de eenvoudige reden, dat de Koning, in politiek, geene onwaarheden zeggen, geene verkeerdheden begaan, geen *kwaad* doen kan. Het tegenovergestelde te willen beweren of bevorderen, zou met gevaar gepaard gaan, van den eerbied voor de Koninklijke Majesteit, voor de waarheidsliefde, de opregtheid, de regtschapenheid van den Vorst-zelven *persoonlyk*, in de harten des volks te ondermijnen: en wij zouden het eenen publieken schrijver euvel duiden, wanneer eene boodschap het licht zag, welke het kenmerk van onwaarheid, van eene valsche voorstelling der daadzaken droeg, en die schrijver zich op deze wijze uitliet. » Natie! gij moet » zwijgen: gij moet uw gevoel, uwe innerlijke over» tuiging, omtrent den inhoud dier boodschap, — » verkroppen; gij moogt daaraan geen lucht geven, » want het is de Koning *persoonlyk*, welke die » boodschap schreef."

DAT kon *kwaad*, *veel kwaad* doen, naar onze meening, in de gemoederen van een verlicht volk, dat met elken dag meer den schijn van het wezen leert onderscheiden, en van hetwelk een belangrijk deel, (het beste en meest invloed hebbende,) ook zeer wel den zin en beteekenis der woorden begrijpt, al komen die regtstreeks van den troon.

Omzigtiger zou daarentegen een publiek schrijver handelen, naar ons inzien, welke hetgeen er op eene koninklijke boodschap gegronds viel aan te merken aan DE REGERING weet; en die niet *wilde* toestemmen, de natie niet in het denkbeeld *wilde* brengen of laten, dat de Koning *persoonlyk zulk* werk kon leveren, *zulke* onwaarheden of valsche voorstellingen kon schrijven.

Wij erkennen het: handelingen, welke altans het uitterlijke aanzien voor velen hebben, regtstreeks, en meer persoonlijk, van den Koning te zijn uitgegaan, omdat geen minister daarvoor de verantwoordelijkheid heeft op zich genomen, behooren, ook wanneer men ze aan *de regering* te laste legt,

(*) Art. 78 en 175 der gew. grondwet; art. 92 der wet …de regterl. organisatie; art. 518 van het wetboek van …vordering. Art. 114 van het Code Pénal.

uit eerbied voor de Koninklijke Majesteit, op eene betamelijke wijze te worden beoordeeld. Daarbij kan en moet men zich bepalen bij een bedaarde beschouwing en ontleding, zonder dat de satire, de toon van verontwaardiging of verbolgenheid daarbij behoort te heerschen; doch tot dusver was *dit* niet bij eene wet bepaald: en nogtans wij zouden hieraan verre de voorkeur geven, en aan den Hoogen Raad liever het regt toekennen om te mogen beslissen, waar of wanneer de grenzen der betamelijkheid in *die* gevallen waren overschreden, dan het beginsel te zien gehandhaafd, dat men den *persoon des Konings* hoont, wanneer men de *Hoogen regering* van ongrondwettige daden beschuldigt, of van eene Koninklijke boodschap zegt, dat de regering daarin onwaarheden verkondigt.

Welligt dat, wanneer eens het geheele arrest van den Hoogen Raad aan de natie zal bekend worden, daarin nieuwe, ons onbekende beweegredenen, voor de aanneming van dit beginsel zullen worden aangetroffen. Moet de natie intusschen van *die* kennis verstoken blijven, dan zouden wij het voor hare geruststelling hoogst noodzakelijk oordeelen, dat enkele nieuwe wetsbepalingen aan de Staten-Generaal werden voorgedragen, waarbij, zoowel met opzigt tot het openbaar beoordeelen van *handelingen der openbare magten*, als ten aanzien der zoodanige, welke moeten beschouwd worden *door den persoon des Konings* te hebben plaats gevonden, duidelijke aanwijzingen werden gegeven, en dus ieder openbaar schrijver zich voor schade en schande wachten kon.

Gewigtige herinnering.

In eene REDEVOERING, *over de staatkunde hier te lande, na den Utrechtschen vrede; een waarschuwend voorbeeld voor onzen tyd*, door MR. J. C. DE JONGE, *Archvarius van het Ryk*, enz. dezer dagen in het licht gegeven, lazen wij, op bladz. 16 en 17, het volgende:

» De inwendige gesteldheid bleef dus gelijk zij » was. De geschillen tusschen de gewesten hielden » aan. *Het hoogere bestuur miste de noodzakelyke » kracht.* Eene eigenbatige Aristocratie maakte » zich hoe langer zoo meer meester van alle aan- » zienlijke betrekkingen, (volstrekt hetzelfde wat, » in de laatste jaren, onder ons *koningschap*, plaats » vond) verdeelde die onderling naar willekeur of » naar vastgestelde orde, of begunstigde daarmede » hare vrienden en afhangelingen."

» *Al wat van algemeene nuttigheid was, werd » veronachtzaamd of verviel onder deze regering » der* AANZIENLIJKEN, *omdat een ieder zyn eigen » gemeente, zyne eigene stad, zyn eigen* GESLACHT » *op het oog had*, en — HET VADERLAND VERGAT."

» Het kon niet anders, dan dat zulk een toestand » van zaken bij velen ontevredenheid verwekte, dat » die ontevredenheid zich vroeg of laat zou open- » baren. Wat door sommigen voorspeld was, ge- » beurde in het jaar 1747. Het vuur van den » burgerkrijg brak in hevige woede uit, *en de re- » gering der* AANZIENLIJKEN *werd met geweld om- » verre geworpen.* De wijsheid en gematigdheid » van den vierden WILLEM wisten dat twistvuur te » beteugelen; (geene kleine verdienste!) doch het » bewind van dien voortreffelijken Vorst was te kort, » om hetzelve uit te blusschen."

» Ten tweedenmale, en wel met verdubbelde kracht » sloeg het uit, verbreidde zich over het geheele » vaderland en onder alle standen en bragt den » Staat zulke diepe wonden toe, dat de val van het » gemeenebest daardoor werd veroorzaakt."

Deze herinnering van den heer MR. J. C. DE JONGE getuigt van *echte vaderlandsliefde:* het zou ondankbaar zijn, dit niet te erkennen.

Zij vestigt de aandacht.

1°. Op hetgeen de AANZIENLIJKEN, wanneer zij bijzondere belangen boven die van het vaderland stelden, bedierven, waaronder ZICHZELVEN.

2°. Op hetgeen een wijs en gematigd Vorst zou vermogen, wanneer Hem genoegzamen levenstijd geschonken werd, om het goede, dat hij wil, voor het Nederlandsche volk, met wijsheid, kracht en gematigdheid, uit te werken en alzoo te *verwezenlyken.*

3°. Op hetgeen, waartoe wij komen zouden, wanneer sommige voorstanders van eene REPUBLIEK hunne wenschen verwezenlijkt zagen, — bij de laauwheid, onverschilligheid, lijdelijkheid en *lafheid*, van het groote aantal, dat niet eer moed en veerkracht zou durven toonen, vóór het welligt te laat zou zijn, om de storting van burgerbloed te kunnen vermijden.

4°. Op hetgeen, waartoe wij onmisbaar komen *moeten*, wanneer zij, welken het gegeven is, invloed uit te oefenen op de denkbeelden der *aanzienlyken*, daarvan niet *tydig* zoodanig gebruik maken, dat deze, hun ongelijk inziende, en willende herstellen, *medewerken* tot het heil, tot het behoud van het *geheel*, van het *gansche* vaderland.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND

LONDEN, den 3. Maart. Laatstleden Zaturdag avond, tusschen 10 en 11 uren, zijn in Fleetstreet twee huizen ingestort. Gelukkiglijk hadden zich eenige voorteekenen van den val opgedaan, zoodat men nog even in tijds de bewoners had kunnen waarschuwen, die alle naar buiten gevlugt zijn op een man na, welke achter in huis woonde. Evenwel is ook deze in het leven gebleven, daar zijn slaapkamertje, bij de algemeene instorting aan stukken muurs, die niet mede vielen, is blijven hangen; hij is vervolgens door middel van een ladder gered. Ware het ongeluk een uur later gebeurd en de bewoners in den slaap geweest, zou men zeker verscheiden menschen levens te betreuren gehad hebben.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4. Maart. Een te Arras woonachtig meisje, hetwelk de kwade gewoonte had van ouwels te eten, heeft dezer dagen zichzelve genoegzaam vergiftigd, door eene doos met gekleurde ouwels bijna geheel ledig te eten. Spoedig toegebragte hulp heeft de onvoorzigtige in het leven behouden. Dit voorbeeld is eene les voor allen, die aan ouweleneetzucht mogten bot vieren.

BELGIE.

BRUSSEL, den 5. Maart. Volgens den *Belge* is de heer *Meeter*, redacteur van den *Tolk der Vrijheid*, en veroordeeld tot vier jaren gevangenis, naar Belgie gevlugt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 5. Maart. Ter vermindering en verligting, zoo veel mogelijk, ten minste voor het vervolg, van de vele werkzaamheden, welke er bij de staven der onderscheiden corpsen te verrigten zijn, heeft het den Directeur-Generaal van Oorlog behaagd, een nieuw model conduite-lijst voor de heeren officieren van het Nederlandsche leger in te voeren. Door deze nieuwe inrigting der conduite-lijsten, zal het eerst na tien jaren noodig zijn die te hernieuwen. Bij deze gelegenheid is, uit hoofde van den teederen en gewigtigen aard der conduite-lijsten, aan de commanderende officieren nopens het invullen daarvan de grootst mogelijke naauwgezetheid en onpartijdigheid aanbevolen. Tevens is alsnu bepaald dat, wanneer de commanderende officieren genoodzaakt zullen zijn, om van het berispelijk gedrag van een hunner officieren op de conduite-lijsten verslag te doen, gemelde chefs die officieren daarmede bekend zullen maken, en wel met den woordelijken inhoud van hetgene nopens dit hun berispelijk gedrag in de conduite-lijsten zal zijn vermeld; zullende tevens, bij gelegenheid eener algemeene inspectie, door de daarmede belaste generaals, zoodanige officieren, in tegenwoordigheid hunner chefs, over het verkeerde van hun gedrag worden onderhouden, en van het ten deze verrigtte door hen op de conduite-lijsten melding worde gemaakt.

— Van Haarlem wordt den 3. dezer gemeld: Men verneemt, dat eerlang een begin zal worden gemaakt met den aanleg der werken, ten einde den ijzeren weg door deze stad naar Leyden en 's Gravenhage te vervolgen, en met het leggen van de daartoe vereischte kostbare draaibrug over het Sparen, in de nabijheid van den Noorderboom.

Mengelingen.

EEN VAARTUIG IN DE IJSZEE,

waarvan de equipage door koude omgekomen is.

De walvischvaarder *the Hope*, kapitein BRIGHTON, bestemd voor de walvischvangst voorbij kaap Hoorn in de Stille Zuidzee, was den 22. September, 's avonds ten negen ure, ten gevolge van eenen verschrikkelijken storm, van alle kanten door ijsbergen omringd. Ongeveer op een derde mijl afstands van het vaartuig merkte men een lange keten van rotsen op, van eene vervaarlijke hoogte en allen met sneeuw bedekt, en overal waar men de oogen weiden liet, zag men niets dan ontzaggelijke ijsmassas.

De kapitein BRIGHTON vond echter zijn toestand meer belemmerend dan gevaarlijk, uit hoofde van de buitengewone stilte die er heerschte. Hij koesterde hoegenaamd geene vrees van tegen een dezer bergen geworpen te zullen worden, en was verzekerd dat deze onwrikbaar vast zouden blijven. Hij bepaalde zich dus tot eene strikte waakzaamheid, welke zijn toestand vorderde. Elk der schepelingen bleef op het dek of op wacht in den mast, om gebruik te maken van den landwind, die gewoonlijk tegen middernacht opsteekt, en alsdan den steven te wenden om die plaats te verlaten, daar men vreesde het geheele saizoen in het ijs te moeten blijven zitten, indien men vooruitging.

Ter middernacht verhief zich een geweldige wind, die van eene dikke sneeuwjagt vergezeld ging, en spoedig daarna vervulde de gemoederen der walvischvaarders een onbeschrijflijke schrik, veroorzaakt door een geluid als van den donder en een schrikwekkend gekraak. Hieraan bemerkte men dat het ijs in beweging was. De *Hope* werd hevig door ijsschotsen geschokt die tegen elkander aanbonsten; het werd onmogelijk een uitweg te vinden om de woede van het ijs te ontkomen. De nacht ging voorbij onder eene onbeschrijfelijke radeloosheid.

In den morgenstond bedaarde het weder, en de equipage zag met voldoening, dat het schip geene groote averij had gekregen. De matrozen bemerkten met verwondering, dat de ijsbergen, welke den vorigen dag digt aan elkander verbonden waren en eenen vasten muur vormden, gescheiden waren en het gezigt van eenen uitgestrekten archipel opleverden.

Tegen den middag riep de matroos, die de wacht in de mars van den fokkemast had: «*Schip in zee!*" Eenige ijsschotsen tusschen de *Hope* en het geziene schip beletteden den kapitein eerst iets meer dan de toppen der masten te zien, maar spoedig werd hij het geheele vaartuig gewaar, verbaasd zoo over de vreemde manier waarop de geplaatst waren, als over den ellendigen staat, w zich bevonden, en het geheel uitgerust was. Deze h nog eenige kabelslengten voor den wind, tot dat hij lijk vast bleef zitten.

Het scheepsvolk zag spoedig dat het verlaten was tegenstaande wekte het zoodanig de nieuwsgierigheid tein BRIGHTON op, dat hij dadelijk eene sloep in waarin hij zich begaf met eenige matrozen en me naar het vaartuig wendde, welks toestand hem voorkwam. Meer en meer naderende zag hij, da als het ware doorknaagd was, hetzij door den tijd schokken, die dezelve geleden had. Het dek was dikke sneeuwlaag bedekt en was ledig. Kapitein BRIG de de equipage, maar ontving geen antwoord. Hij het schip, toen een open kajuitpoort zijne aandacht tr de glazen ziende, zag hij een mensch, op een stoel tafel zitten, op welke men een soort van register, reedschap en pennen zag. Het zwakke licht in het belette hem meerdere voorwerpen te onderscheiden.

De kapitein en de matrozen die hem vergezelden men terstond op het verdek; toen zij er op waren, hun best, om de sneeuw weg te ruimen, welke de t dekte, waarna zij zich naar buiten begaven, met ee die geenszins vrij was van eene heimelijke vrees. H punt dat zij zochten, was het vertrek, waar de kap mand in eene zittende houding bemerkt had. Bij h den van hetzelve, maakte zich eene onwillekeurige van hen meester. De personen die er zich bevond, b beweeglijk, en antwoordde niet op den groet der vre gen die hem bezochten; men ging eenige stappen voor men zag, dat hij dood was: eene dunne groenachtige over zijne wangen en zijn voorhoofd, en bedekte de Het was een man van ongeveer dertig jaren. E lag naast zijne hand, die op de tafel rustte; en het d van het schip lag naast hem. De laatste zin luidde ald

« 17 Januarij 1823. Heden is het zeventig dagen d schip in het ijs is: in weerwil van al onze pogingen vuur gisteren avond uitgegaan, en onze kapitein heeft geefs beproefd het weêr aan te steken. Zijne vrouw man van de equipage zijn heden morgen van gebrek o men. Er is geen hoop meer!"

De kapitein BRIGHTON en zijne matrozen, ontroerd ove een schouwspel, haastedon zich deze plaats te verlaten, der een woord te uiten. Bij het intreden van de ho juit, was het eerste voorwerp dat hunne aandacht trok lijk eene vrouw, op een bed uitgestrekt: de trekken h alle frischheid van het leven behouden, en hare zamenge ken leden toonden aan, hoezeer zij alle krachten had spannen bij de worsteling tegen eenen verschrikkelijken naast haar op de vloer zat een jong mensch, in de re hand een vuurslag, in de linker een vuursteen houd digt bij hem stond een doos vol tonder. De bezoekers b ven zich vervolgens naar den voorsteven, in de vertr van het scheepsvolk, en daar ontdekten zij verscheidene van matrozen. Een doode hond lag in een hoek benede de trap. Nergens vond men levensvoorraad, noch brandst

Kapitein BRIGHTON werd, uithoofde van de bijgeloovige oordeelen zijner matrozen, verhinderd, alles met zooveel te onderzoeken, als hij wel gewenscht had. Hij nam de temin het dagboek des schips mede, hetwelk den koen het vaartuig inhield, sedert het de haven van Lima wa geloopen, en aan welks hoofd de naam *Jenny*, van het ei Wight, stond. Vervolgens keerde hij naar boord terug, zijne ziel bewogen door het droevig schouwspel, dat hij zien had, en door dit onderzoek te sterker overtuigd va gevaren, waaraan de schepelingen zijn blootgesteld, die te ver in de ijszeeën begeven. (*Kamper C.*)

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 8. Maart. Sedert den 5. dezer, zijn albier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Princess Victoria, T. Minter, Londen, passagiers en st

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van de reede naar zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, passagiers en stukgoederen, Londen; George Washington, D. Diederich, ballast, Gothe burg; de Harmonie, H. Lucht, die Hoffnung, H. J. Bu, Titia, C. Roelofss, Linea, J. Dubbers, allen met suiker na Hamburg.

Van Gend gezeild:

Roelfina, J. K. Ballert, suiker, Hamburg.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.